

Augusti

1979

Pr. 4

Hej!

Hoppas ni har haft en skön och trevlig sommar, men nu är det dags att sätta igång och röra på sig igen. Vi börjar dansa i de olika grupperna vecka 37 samma tider och samma plats.

Kallelse till KVARTALSMÖTE

den 17/9 1979 kl. 19³⁰ i Tenstalokalen. Föreningen bjuder på kaffe med dopp. Har du något som du vill ha med på dagordningen kontakta Ingvar eller Sven snarast.

Dräkt

Du som vill ha hjälp med att sy dräkter kan få det varje tisdag. Vi börjar den 11/9 och slutar den 3/12.

Nytt ungdomslag

Måndagen den 10/9 startar ett nytt ungdomslag i Tenstalokalen. Ni som känner någon som är 12 - 16 år och vill börja dansa ring Sören Andersson.

Även barn från 7 till 12 år är välkomna i barngrupperna på tisdagarna.

Sören Andersson

Ungdomsringens Dag

Söndagen den 13/5 var det Ungdomsringens Dag på Skansen. Många av våra Barn och ungdomar ställde upp och vi samlades på Karlplan i strålände solsken. När barn och ungdom från 41 st föreningar hade ställt in sig i leden, så tågade vi mot Skansen. Spånga, Järva Gille och deras gäster från Karlskoga dansade på⁰⁰ Moragården. Järvas barn och ungdomar dansade först och kl. 14 var det Spångas tur. När Gunnar spelade upp så gick allt som en dans och den stora publiken applåderade livligt. Allt som Allt en lyckad dag på Skansen.

Sören Andersson

Kurspaket del 1 - 4 dräkt och slöjd

Tänkte skriva några rader och berätta om vilka givande kurser jag fått förmånen att gå på.

Del 1 startade hösten 1976, den bestod av 2 helger. Det var spännande när bussen gick från Klarabergsviadukten till Solbacka utanför Gnesta. Ingrid B och jag var ganska rädda och blyga där vi satt utan att känna några andra, förutom några från Vällingby. Eftersom Ingrid gick BuS och jag DoS fick vi inte dela rum, men jag blev snabbt bekant med min rumskompis som hette Kerstin och kom från Wasa. Vi började från grunden. Våra lärare var mycket duktiga. Man kände sig som en nolla och vågade knappt öppna munnen. På de praktiska lektionerna blev det mera fart. Vi fick prova bandvävning, halmslöjd och knapptillverkning. Mellan de båda kurshelgerna träffades vi på Skansen och gick igenom "Bondens gård". Vi hade en mycket duktig guide som började med att visa Seglora kyrka, gick igenom alla gårdar, byggnadsstilar mm. och slutade på fåbovallen.

Våren 1977 satt Ingrid och jag åter i bussen på väg till Solbacka kurs 2. Nu var stämningen lättare, vi hade ju lärt känna så många på kurs 1, fast lika spännande var det. Några ämnen var Näverslöjd, rotslöjd, broderi + en massa teori. Spänningen började lätta vi pratade och frågade mer och mer. Vi fick se en massa demonstrationsplagg. På lördagskvällarna hade vi samkväm med BuS, dans och musik och Dräkt.

Hösten 1977 var det dags för 3:an DoS och BoU ha kurs tillsammans. Nu var det ingen spänning alls kvar. Jag tror att ingen var blyg längre. Några ämnen: Barndräkter, bindningslära, bindmössa, foto, intervjuteknik och läsning av gamla handstilar mm. Varje kurs blev bara bättre och bättre.

Jag längtade efter att få gå 4:an. Våren 1979 anordnades den av Uppsala distrikt. Föreningen anmälde mig, distriktet betalade eftersom jag i april började hjälpa till där.

Tillsammans med Pia från distriktet och Mikael från Fyr-väpplingen åkte vi till Sunnersta herrgård som ligger hitom Uppsala. Där samlades Uppsala, Örebro och Stockholms-distrikt.

Vi fick lära oss lite om mycket. Nålbindning, 2-ändsstickning, knyppling, sjömansarbeten mm. En eftermiddag var vi på Upplands länsmuseum och föremålsarkiv. Vi var också till landsarkivet i Uppsala. Håkan Liby var vår duktiga lärare där. På lördagkvällen spelade vi brännboll och åt piroger. Hoppsan! Jag höll på att glömma Gunnar Zetterkvist som vi hade i silversmide, tunnträdsdragning mm. Han var en tusenkonstnär, samt ordförande i Dalarnas hembygdsförbund. Ja, jag har verkligen fått lära mig lite om mycket på de här kurserna. En positiv sak är också alla viktiga kontakter man knutit.

Birgitta Holmberg

Kurspaket Barn och Ungdomsledare

Under två veckoslut i mars - april deltog vi i kurspaket 1 A-B, Barn och ungdomsledare. Dessa två helger var mycket lärorika, bl.a. fick vi en allmän orientering i dansens utveckling. Vi lärde oss bl.a. att pardansen är av ganska sent datum. Det allra första, som dansades, var långdanser.

I ämnet dräkt historia fick vi lite lärdom i olika århundraders modeinflytande på våra dräkter.

Eftersom påsken stod för dörren, provade vi på äggrullning och äggpickning. Äggrullning, en sed, som förekom i Skåne redan på 1600-talet, går till så att alla står på en linje och kastar sina okokta ägg nedför en slänt. Den som kommer längst med ägget helt, vinner.

Det talades mycket om att vi bör slå vakt om våra gamla lekar t.ex. kurragömma, vilka tyvärr är på väg ur vårt levnadsmönster.

Margareta Smidner,
Sören Andersson

Upplandsschottis 1979

Pingstaften den 2/6 kl. 5¹⁵ startade färden mot Tierp. Vi var tre par som gjorde sällskap. Ovanför Uppsala stannade vi för fika denna sköna sommarmorgon. Väl framme i Tierp välkomnade oss bl.a Birgitta och Moritz som rest upp dagen innan och övernattat.

Vi var sammanlagt 9 par från SFG anmälda, varav ett ungdomspar. Tyvärr blev ett par sjuka, så vi blev 8 par som genomförde tävlingen.

Efter att vi fått våra kuvert med nummerlappar och diverse instruktioner var det dags för kaffe med smörgås. Ca 7⁴⁵ började defilerings och invigning av årets tävling och klockan 8⁰⁰ avgick bussarna för oss i B-gruppen.

Första etappen dansades i Örbyhus, på en asfalterad väg kantad av åskådarmassor. Nervositeten släppte ganska snabbt och 8 - 10 minuters dans på asfalt var inte alla så jobbigt som vi trodde.

Andra etappen som vi dansade i Österbybruk var lättare, för vägen var alldeles nylagd och jämn som ett salsgolv.

Nu var det dags för lunch, filmjolk och smörgås, som vi fick avnjuta i gröngräset i herrgårdsparken. Här blev vi även serverade underhållning av Monica Nielsen och Björn Arab. Från Österbybruk gick bussarna vidare mot etapp 3 som var i Östhammar. Där ställdes vi inför dagens svåraste prov, att dansa uppför och nedför backe på kullersten samtidigt som vägen svängde åt höger, men alla klarade provet galant.

Fjärde etappen gick i Lövsta Bruk i verklig bruksmiljö. Efterhand som vi hade dansat färdigt fick vi hoppa in i bussarna för transport till Skärplinge och middag, bestående av skinka, mimosasallad, potatis och tomat. Gissa om magarna knorrade, det blev formligen överfall på maten som vi fick hämta efter långbord utställda i gymnastiksalen i skolan och sen fick vi sätta oss i gräset utanför och äta. Det var en fantastisk syn att se hur fint det fungerade när flinka damer serverade maten så att köerna bestod av högst 3 personer åt gången. I Skärplinge var det sedan paus i någon timme innan bussarna gick tillbaka till Tierp där vi dansade uppvisningsdans kl 18⁰⁰ både A- och B-gruppen samtidigt. Ca 1000 par. Nu var tävlingen över för vår del så nu smakade det bra med kaffe för sista matbiljetten.

Kl. 19³⁰ startade sedan finalerna med 10 par från ungdomsgruppen och 19 par i vuxengruppen. Alla dansade väldigt fint, men något par skall ju vinna. Segrade gjorde Paul Sjödin och Ewa Bruhn från Sundsvalls fdg, vilket också vann lagtävlingen. Ungdomsgruppen vanns av Per Svelander och Marianne Svelander från Söråkers fdg. De som inte kommer till final får vänta ca 4 veckor på resultatet.

Kl. 23 kom vi hem igen efter en upplevelse som vi inte kommer att glömma och som vi inte gjort för sista gången. Nästa år är helgen 6 - 8 juni bokad för nästa Uppländschottis. Vi hoppas att flera par från SFG kan ställa upp då och få vara med om en verkligt kul upplevelse

Schottishälsningar från
Monica och Bertil

"Håll alltid fanan högt", sa Kungen

Solen sken över Solliden och hundratals fanor svajade för vinden.

Det var den 6 juni 1979 och Spånga Folkdansgille tillsammans med 7 andra föreningar skulle få mottaga Sveriges fana ur HM Konungens hand.

Ingvar, Sven och jag stod uppställda på led nere vid kanonerna. Vi väntade på att de föreningar som redan fått en fana skulle defilera förbi Kungen, Drottningen, Prinsessan Lilian och hela diplomatiska kåren.

Sedan höll Gunnar Helén m.fl. tal, men det minns jag inte så mycket av, för jag stod och tänkte på hur man skulle gå. Vänster, höger, vänster, höger i takt med varandra fram till ett streck på marken. Där skulle vi stanna tills Lottorna från Sollefteå fått sin fana.

Nu ropade man "Spånga Folkdansgille" i högtalaren. Nu var det dags, Ingvar först, sedan jag, sedan Sven. Vänster, höger, vänster, höger fram till Kungen och röda mattan. Stanna. Höger om. Nu stod vi mitt emot Kungen. Han var solbränd och vågig i håret. Fannottagaren, det var jag, tog ett litet steg framåt för att ta emot fanan. Då sa han "Håll alltid fanan högt" och log emot oss så att jag smälte. (Jag nuddade faktiskt hans hand och tvättade mig inte resten av den veckan.) Sen överlämnade jag fanan till fanbäraren, Ingvar, jag tog ett steg bakåt och sen tackade vi Kungen. Utmarsch vänster, höger, vänster, höger och andas ut.

När alla de andra föreningarna fått sina fanor och duktiga flickor från Västerås hade marscherat och spelat för oss sjöng vi Kungssången och sen var det slut. Då gick så gott som hela Spånga Folkdansgille i dräkt upp till Bollnäs-torget och dansade och drack kaffe.

Det var en fin junikväll.

Birgitta Järestedt

Repport från Tunisienresan

Se bif. bilaga.

Spelmanstämman i Husby

Söndagen den 12 augusti hade Järva Gille arrangerat en spelmanstämman i Husby gård.

Det hela började kl 12⁰⁰ med gemensamt spel från scen. Därefter fortsatte det med "buskspel".

Vädret var fint, så många hade tagit med sina korgar med kaffe och dyl. som förtärdes i gröngräset.

Mycket folk kom och besökte stämman, men tyvärr ganska få SFG:are.

Monica och Bertil

BuS-läger i "Paradiset"

Helgen 8 - 10 juni blev Gillets barn, ungdom, ledare och föräldrar inbjudna av Vällingby Fdg att tillsammans med dem, Järva och Skördegillet ha camping vid "Paradiset".

Vi samlades i Tensta fredag kl 18⁰⁰. Mats B, jag, föräldrarna, Marianne Prewitt och Christina Grahn. 11 barn ur barnlaget ställde optimistiskt upp. Magnus, Tomas, Anna J, Linda, Kristin, Viveca, Johan, Maria Christina, Dominique och Heléne. I 3 bilar for vi till "Paradiset" som ligger vid en sjö på ett militärområde bakom Bra Stormarknad i Kungsängen. Väl framme samlades ledare, föräldrar och barn, tillsammans 102 personer.

Spänga tilldelades tält nr 1. Oj, oj, oj, vad vi slet med dessa tält och myggor. Christina, hon var en hejare på både tält och mygg. Alf, Busledare i Järva som ordnat tält bedömde vårt som snyggast. Vid ingången sattes det upp myggspiral så vart vi av med dem.

Solen sken så de flesta tog ett dopp i sjön.

Vi lärde känna varandra och drack varm choklad och åt mackor. Sent omsider kröp vi ner i våra sovsäckar. Ungarna berättade historier för varandra. Kent förflyttade sig i alla tält och blev snabbt ungarnas idol genom att berätta spökhistorier. När vi lagt oss började det att regna, regnet fortsatte hela natten. Vi sov och vaknade halv 8 av att det spöregnade, var vått och fuktigt i tältet. Alla var mer eller mindre fuktiga. Magnus har var dyblöt. Träningsoverall, sovtäcke, kudde ja, allt var blött.

Eftersom tält 1 hade frukosten var det för oss 3 tjejer att snabbt ta sig ut till tält 6 (mattält). Hoppsan, där låg redan halva Skördegillet, de hade utrymt sitt tält kl 1 på natten för att få tak över huvudet.

När vi fått ut fil, flingor och mackor i alla tält var det lika bra att åka hem efter torra kläder.

Ingen ville ge upp så vi åkte till Militärens gumnastiksal. Vi lekte lekar, spelade brännboll, åt lunch och torkade kläderna i deras bastu.

Middagen som bestod av jättegoda köttbullar, sås, lingon, sallad och potatis var jättegod. Vi fick sitta i officersmässen.

Efter ett stort rådslag bestämdes att vi skulle åka till Järvas "Gillestuga" i Kista. Där vi tältat såg nu ut som en leråker med små sjöar här och var.

Vi fick förfoga över en hel fritidsgård. Det var skönt att komma in i stugvärmen. Våra ungar var nöjda, för hem ville ingen åka.

Vi la ut sovtäcken på golven och gjorde i ordning fiket. Det slutade till och med regna och solen kom fram. Halva gänget gick ner till en bollplan för att spela brännboll, andra stannade inne och lekte.

Vi grillade korv ute allihopa. Så gick vi in och läste sagor, spelade spel, pingis mm. Kent berättade spökisar och så småningom sov alla.

Söndag morgon kl 8 serverades frukost. Solen sken och vi packade ihop och stack ut till "Paradiset". Vi lekte lekar och badade. Ja, Kent fick bada med kläderna på, för ungarna slängde i honom. Som tur var hann han rädda snuset. Vi gick en tipspromenad. Sedan plockade vi ner tälten.

Vid avslutningen frågade en ledare om det var någon som ville göra om det här nästa år.

Alla skrek Ja!

Hoppas fler hänger med nästa år.

Birgitta Holmberg

Vi åkte till Venjan

Ja faktiskt gjorde vi det!

Tidigt på morgonen lördagen den 30 juni startade några bilar och en motorcykel från Stockholm, något senare ytterligare några bilar från olika ställen i Dalarna, alla lastade med glada dansare från Spånga Folkdansgille och med samma mål, Venjan i Dalarna.

Tokar tänker ni, vad hade ni där att göra. Jo! Vi hade tränat inför Tunisienresan, måndag- och torsdagkvällar hela våren, slutsparten skulle vara en lördag - söndag. Skolorna slutade, semestrarna började. Var är foket? Inte i Stockholm. Fåvånandsvärt många var i Dalarna och efter många turer hit och dit bestämdes det att då åker vi också dit.

Först vill jag säga ett hjärtevarmt tack till vårt värdfolk Birgitta och Börje Holmberg, Birgitta och Bengt Järestedt samt Mats Bäckström för allt arbete de lade ner på sina semestrar. Ordnat så vi fick låna Venjans bygdegård med ett underbart dansgolv och tog emot oss med maten klar. Tänk er att få äta äkta långmjölk som Börjes moster gjort. Dricka kaffe med hembakade bullar och sockerkaka som Börjes mamma bakat, spisa en underbar middag både lördag och söndag. Oj! vad vi hade det bra. Dessutom hade de ordnat så Venjans 4 män och en kvinna starka spelmanslag kom och spelade på kvällen samt en massa trevliga Venjanbor som kom och dansade tillsammans med oss. Börje visade oss sin fars fiskeodling och inte att förglömma alla träfigurer som han hade gjort, det var rena sagolandet allt ifrån ormar och hundar till hela familjen med häst och skrinna ute på höskörd.

Vädret! Siljan var vrång och vresig när vi passerade mellan Leksand och Siljansnäs, men vilket underbart landskap! Om ni åker mellan Mora och Malung gör en sväng in till Venjan, det lönar sig. Jag hade haft semester, kom från Åland på fredagkvällen och då åkt igenom Roslagen samt före det varit i Sörmland och nu Dalarna. Jag får nog säga som drottningen i Snövit. Spegel, spegel på väggen där säg mig var det vackrast i världen är! Jag kan inte säga det, annat än att vårt Norden är underbart vackert.

Om vi tränade? Jo då! Vi tränade och tränade, ibland gick det inte alls, men ibland tyckte vi det gick skapligt, fast Lennart tyckte nog att det mest inte gick alls. Eller som en farbror svarade Lennart när han frågade vad han tyckte efter det att block tre hade dansat för våra gäster på lördagkvällen. "Ja får ni träna ett par månader till så går det nog bra det där". Om det var av danskunnighet eller om det var som beröm han sade så, det vågade jag inte fråga honom.

Hur det gick sedan i Tunisien ja, det tror jag att Ingvar har berättat om.

Marianne Hansson

Hallå alla dansare!

I september är det val till riksdagen. I september börjar också Spånga Folkdansgilles hösttermin och då är det dags att börja lämna in förslag på kandidater till vårt årsmöte.

Valberedningen

Skvallerspalt

Vi gratulerar Kerstin Sundström och Sören Samuelsson som utökade familjen den 15/7 med en stor och fin pojke.

PRESSTOPP

Ett jättestort tack till Föreningen för den fina presenten och många stora tack till dem som överlämnade den, samt för den fina blomsteruppsättningen på min 50-årsdag.

Sven Larsson

OBS!!!!

Glöm ej att komma på Kvartalsmötet.

Sista inlämningsdag för nästa LUBBARUNT är den 17/10.

Väl mött till en ny termin

Kerstin och Birgitta

Fredagen den 13 juli 1979 hände det.....

På Arlanda samlades 32 st. glada och pigga dansare och spelmän för att boka in sitt bagage, samt därefter intogs diverse mat och dryck, av en del. Jag och några till uppsökte TAXE-FREE, hm.. Planets kapten tyckte tiden var mogen för avfärd ca: 7.30. Tro det om ni vill, men planet lyfte som det skulle, trots en massa kilon både i last och passagerareutrymmet.

För några var det den första flygresan de fick uppleva. Men det gick jättebra, inga intermesson, BRA CHAUFFÖR!

Härligt väder väntade i Tunisien.

Kl. 11.30 ungefär, kom vi till Monastiers flygfält. Vilken känsla. Det var som att gå in i en bastu, med kläderna på. "Thu" !!!!!
Efter en bussfärd på ca: 45 min. kom vi fram till vårt hotell. Inbokningen började--- alla fick plats, tack vare Sven Larssons fina arbetsinsats i bl. Stockholm, som han har skött på ett jättefint sätt. Tack ännu en gång för det Sven.

Nu följde mat samt BAD och SOL m.m.---

Lennart Gutell ville att vi skulle träna på lördagsmorgonen vid poolen. Det visade sig vara nyttigt för oss alla (mest för mig) resan samt miljöombytet, hade på verkat vårt minne en del. Det kändes litet konstigt att dansa i värmen, men det gick fint till slut.

Så kom då söndagen.... första uppträdandet skulle ske i Sousse. På en uppbyggd scen skulle vi få dansa. Miljön var på något vis romantisk, höga gamla murar, omgärdade oss där vi stod på scenen efter att ha genomfört defileringen med Svenska fanan i täten. Strålkastarna flödade sitt ljus över oss med en tjugig färgbakgrund. En och en halv timme pågick programmet, inför en publik som visade sina känslor ljudligt talat. Bl.a. så tänkte några killar klättra fram från 5 te. bänk och rädda Kent när Lennart efter en del hotfulla knutna nävar, hoppade upp på scen. När musiken satte igång till OXDANSEN, smög killarna skamsna tillbaka till sina platser. Kul. Vi blev bjudna på mat efteråt. Där träffade vi ett sällskap på 12 personer, som sjöng och var trevliga. De kom från Frankrike. Lennart och Kent dansade Oxdansen för dom. Applåder och vilda tjut från våra Franska vänner. Vi forts. att sjunga för varandra till efter midnatt. Handskakningar och kyssar (franska) fick avsluta denna vår första uppvisningsdag i TUNISIEN. Vår buss kom litet försenad omkring 01.30. Med minnen från en mycket trevlig dag åkte vi hem till vårt hotell, premiärnervositen var borta nu. Man sov gott den natten.

Måndag morgon väntade MEDELHAVET på oss. Bada, sola, samt äta var temat under måndagen. Sen på kvällenNattklubben!!! Vi utförde en uppvisning som Lennart fick improvisera fram beroende på att det var en pelare i mitten av dansgolvet. Det gick jättebra. När vi var klara och skulle springa ut, vad händer då? Jo Våra Franska vänner hade kommit till hotellet för att se oss. Vad var att göra? Vi vilade oss ca: 5 min. sedan utförde vi ett program för dom vid poolen. De satt längs med den ena sidan på 12 stolar. Sedan dansade vi på den andra långsidan. Det var verkligen stilligt. Hotellgästerna samlades ovanför och omkring oss, ja även i en del fönster tittade folk. Det var en del som kom fram efteråt och gav oss beröm. Musiken kom till sin rätt med den fina akustik som svingade tonerna mot väggarna runt poolen och upp mot en stjärnklar himmel. Jag tror även de vilda kattorna som fanns runt hotellet njöt av de spelmanstoner som flödade ut i natten. Tack. Ann, Elis, Uno, för det. Tisdagen skulle vi åka till Enfidaville (där 4-H har sin verksamhet,) och dansa. Resan dit var en upplevelse må ni tro.

En gammal buss med långbänkar att sitta på, hel och halvfart, med en topphastighet av 50 km. i timmen.

En stolt chaufför körde de 42 km mot målet, "plötsligt" stannade han! Det var litet varmt om benen där framme tyckte jag, men inte killen som satt barfota mellan mig och chauffören, han reagerade inte alls. (han var nämligen tjockhudad) Kylaren kokade, d.v.s. upp med motorhuven sov vi delvis satt på, fram med vattenkannan. Vi fick ju sträcka på benen. Senare vid ett slakteri sakt vid en brunn där 2 kvinnor hämtade vatten fick vi göra om samma urlastande och itömande. vilken resa. Milften av gänget hade rest ca: 2 timmar före oss andra som väntade vid hotellets entre. Sundret det var på toppen hos alla. Vilken anda. Lokalen vi skulle dansa i blev totalt fullsatt. Jätteglad publik. Bättre och bättre dag för dag.. det gick toppenfint med alla. Ungdomarna fick nog det bästa stödet från publiken just här i Enfidaville. Det var en mycket ungdomlig publik, det var kul. Men tyvärr var det inga kvinnor med, fränsätt några få som tillhörde Svensklägret. Det blev säkert en stor dag för befolkningen att få se ett Svenskt folkdanslag i sina dräkter utföra okända danser. Rytmen var olik deras. Tidigare under dagen hade det varit bröllop med kortege genom gatorna. Det var med andra ord folkfest redan innan vi kom dit. Efteråt blev vi bjudna på mat vid residenspalatset, där även lokala myndighetspersoner folk från SIDA, från ambasaderna samt polisen m.fl. förekom vid bordet. Kvinnan från SIDA talade skånska (malmödialekt) det lät kul i Tunisien. Det var en fantastisk upplevelse för oss alla skulle jag kunna påstå. Våra ungdomar var underbara hela resan, fast det ibland kunde bli lite sent. Man kände sig stolt må ni tro. Till skillnad från resan dit, blev hemresan från Enfidaville i en stor fin buss, snabb och trevlig.

Onsdagen var vi fria från all dans, i dräkt vill säga

Vi skulle in till Sousse och besöka borgmästarens palats.

Morgonen och under dagen badades det, samt en del gjorde besök i staden och shoppade litet. Minnen hem ville man ju ha med sig.

Spånga folkdansgille fick mottaga ett vinne från besöket i Sousse, dels en bok om staden och dess historia, samt ett fint standar.

I boken skrev borgmästarens generalsekreterare en del, bl.a. hoppades han att vår vistelse hade varit trevlig samt önskade oss välkomna tillbaka till Sousse.

Nedan vi hade frågat en del om staden och dess historia, bjöds vi på coca-cola och miranda (fanta) samt småkakor av olika slag.

Vi tackade så hjärtligt för gåvorna och inbjudan, samt bad att få dokumentera vårt besök med fotografering på trappan till byggnaden.

Det togs en hel del bilder på resor som jag hoppas vi alla får ta del av vid något tillfälle i höst.

Torsdagens morgonsol riktigt flödade mot vårt drapperi i rummet.

(enl. Sven lär det ha varit mellan 28-32 gr. inomhus)

Badbyxorna på, mot böljan den blå.. Oh vad skönt det var. I dag skulle vi till en närbelägen stad som kallades MSAKEN. Det var ca: 1 1/2 mil dit. Vi blev hämtade av 4 gentlemän som kom körande i varsin "mersa" herrefårdsvagn. De fick göra två turer med oss. "Det var en resa de" som Hasse Alfredsson skulle sagt, flott värre.

Det visade sig att vi skulle dansa i ett Folkets Hus. Fina lokaler. Bra förhållanden och tidigare uppträdande (sandansade) gjorde att resultatet måste ha givit Lennart Gutell en tillfredställande känsla, med tanke på allt slit som vi haft på träningarna.

Tack för ett fint arbete Lennart.

Några av oss var dessutom sjuka vid MSAKEN- fraträdandet, varför en del omgrupperingar blev nödvändiga. Även det fixade Lennart bra.

I samlad skara promenerade vi en liten bit i den ljuvna kvällen till en restaurant med uteservering (två långbord stod iordningställda)

Der blev det Tunisiska rätter av olika slag. Till maten drack vi SAFIA (vatten.) En nationalrätt var en halvmåneformad grej, med en fyllning i som bestod av något mystiskt.

Vid bordet fick Spånga folkdansgille sin andra gåva på vår resa till AFRIKA (Tunisien.) Föreningens tillgångar av prylar bara växer...

Det var en fin URNA. Nu måste vi nog försöka att få tag i en egen lokal. Efter en mycket trevlig avslutning på kvällen körde samma gentlemän oss hem till hotellet.

Stjärnorna tindrade på himlavalvet när vi tittade ut ur bilrutan i den sena tårnen. Ungdomarna samt de som ej mådde så bra fick åka i den första turen,

Vi satt och pratade litet om vad vi varit med om i MSAKEN, samt lite allmänt snack och historier även med innan sångarna intogs.

Men innan dess skulle det förberedas och packas för hemfärden.
Det kändes litet vemodigt, samtidigt som säkert många av oss läng-
tade till de sina hemma i Sverige.
Resan hem gick även den utan några intermession. T.o.m. Unos dragspel
kom med. En del saker är vi ej vana vid i vår vardag här hemma.
TIDEN.. d.v.s. busstiderna t.e.x. det kunde bli 1 till 2 tim. försen-
ade busshämtningar, som tydligen ingick i deras vardag.

Jag vill passa på tillfället att genom Lubbarunt få tacka alla med-
lemmar som givit oss (Lennart) tillfälle att få träna in alla de
danser som legat till grund för vårt dansprogram. ETT HJÄNTLIGT TACK.
Vi blev tyvärr tvungna att göra vissa anspråk på bokade danskvällar.

Dessutom alla ni underbara människor som var med på resan.....
Tack ska ni ha för alla stora som små insatser som gjordes under vår
vistelse i TUNISIEN.
Det finns säkert mera att berätta om resan än vad jag här har försökt
att prenta ned.

Med vänliga hälsningar

Jagvar Hellberg
Invar Hellberg

UPPLANDSSCHOTTIS

Det glada schottisgänget

Vårt ungdomspar

Svenska Flaggans dag

Träning i Tunisien

